

Środa, 26 września 2007 r.

P6_TA(2007)0413

Wspólna europejska polityka zagraniczna w dziedzinie energetyki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2007 r. w sprawie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki (2007/2000(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Europejska strategia na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii” (COM(2006)0105),
- uwzględniając pierwsze posiedzenie Sieci Korespondentów ds. Bezpieczeństwa Energetycznego UE (NESCO), które odbyło się dnia 10 maja 2007 r. w Brukseli,
- uwzględniając wspólny dokument Komisji i Sekretarza Generalnego Rady / Wysokiego Przedstawiciela Rady zatytułowany „Polityka zagraniczna w służbie europejskich interesów energetycznych”, przedstawiony na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 15–16 czerwca 2006 r.,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Energetyczną ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. dotyczącą Zielonej księgi w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady Europejskiej z dnia 12 października 2006 r. zatytułowany „Stosunki zewnętrzne w obszarze energii — od zasad do działań” (COM(2006)0590),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii — Zielona Księga ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie strategii dla regionu Morza Bałtyckiego w ramach wymiaru północnego ⁽⁵⁾, a w szczególności jej część II,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 23–24 marca 2006 r. dotyczące zatwierdzenia przez Radę Europejską Zielonej księgi w sprawie europejskiej polityki energetycznej, oraz z posiedzenia w dniach 15–16 czerwca 2006 r. dotyczące wspólnego dokumentu Komisji i Sekretarza Generalnego Rady / Wysokiego Przedstawiciela Rady w sprawie zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego,
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 21–22 czerwca 2007 r. w sprawie mandatu konferencji międzyrządowej w zakresie uzgodnienia tekstu traktatu reformującego mającego zmienić obowiązujące traktaty,
- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, zgodnie z którym kompetencje w dziedzinie energetyki należą po części do UE, a po części do państw członkowskich,

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 340.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 112.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 273.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0603.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 330.

Środa, 26 września 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Wzmocnienie europejskiej polityki sąsiedztwa” (COM(2006)0726),
 - uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8–9 marca 2007 r. oraz plan działań Rady Europejskiej (2007–2009) dotyczący europejskiej polityki energetycznej (EPE),
 - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Synergia czarnomorska — Nowa inicjatywa współpracy regionalnej” (COM(2007)0160),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju, Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0312/2007),
- A. mając na uwadze, że bezpieczeństwo energetyczne należy uznać za istotny składnik ogólnego bezpieczeństwa Unii Europejskiej oraz za kluczowy element dążenia do gospodarczo-społecznego rozwoju w Europie, dla którego nie istnieje jednak jeszcze podstawa traktatowa,
- B. mając na uwadze, że — z uwagi na aktualnie występujące i stale rosnące uzależnienie od dostaw energii pochodzących z dalece niestabilnych i niedemokratycznych krajów — wysiłki zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw wyłącznie na szczeblu krajowym okazały się niewystarczające i nie zabezpieczają długofalowych interesów wszystkich państw członkowskich UE; przypomina, że zewnętrzna polityka UE w dziedzinie energetyki ma ścisły związek z jej polityką wewnętrzną w dziedzinie energetyki i podkreśla konieczność stworzenia wspólnej polityki w dziedzinie energetyki z uwzględnieniem regulacji rynku wewnętrznego oraz zewnętrznych aspektów biorących pod uwagę polityczne i gospodarcze interesy wszystkich państw członkowskich;
- C. mając na uwadze, że obecna niestabilność i wysokie uzależnienie energetyczne UE od krajów, w których panują systemy autorytarne, stanowią poważną przeszkodę dla rozwoju wiarygodnej, skutecznej i spójnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w szczególności w zakresie przestrzegania, popierania i promowania fundamentalnych wartości UE,
- D. mając na uwadze, że zasady wewnętrznego rynku energii UE mogłyby służyć za podstawę konstruktywnej polityki prowadzonej wspólnie z zagranicznymi partnerami UE w obszarze energii, uwzględniającej cechy szczególne zainteresowanych krajów trzecich, zwłaszcza w celu wspierania zrównoważonego rozwoju energetycznego, w tym rozwoju wydajności energetycznej oraz odnawialnych źródeł energii,
- E. mając na uwadze, że bezpieczeństwo dostaw po przystępnych i przewidywalnych cenach musi być zagwarantowane na szczeblu europejskim zarówno na drodze ścisłej współpracy politycznej, jak i realizacji wewnętrznego rynku energii poprzez podjęcie dalszych kroków w kierunku liberalizacji obszaru energii,
- F. mając na uwadze, że energia nie powinna być wykorzystywana jako narzędzie wywierania nacisku politycznego na kraje tranzytowe i kraje będące odbiorcami energii,
- G. mając na uwadze, że sektor gazu jest obecnie bardzo narażony na zagrożenia zewnętrzne; mając na uwadze, że kraje eksportujące gaz rozwijają nowe formy ścisłej współpracy między sobą, które mogą zagrozić bezpieczeństwu energetycznemu w Europie,

Środa, 26 września 2007 r.

- H. mając na uwadze, że wspólna europejska polityka zagraniczna w dziedzinie energetyki, oparta na zasadach solidarności i zróżnicowania oraz na popieraniu trwałości, dałaby w wyniku efekt synergii zapewniający Unii Europejskiej bezpieczeństwo dostaw, wzmacniając jednocześnie pozycję, poprawiając zdolność do podejmowania działań w kwestiach związanych z polityką zagraniczną i zwiększając wiarygodność UE jako światowego partnera,
- I. mając na uwadze konieczność zapewnienia zrównoważonych, niezawodnych i przystępnych cenowo dostaw energii; uwzględniając, że międzynarodowe ceny ropy i gazu wykazują znaczne wahania oraz że spójna europejska polityka zagraniczna w dziedzinie energetyki leży w związku z tym w interesie obywateli UE,
- J. mając na uwadze, że ścisła współpraca w dziedzinie dostaw energii stanowi jeden z najskuteczniejszych i niezbędnych środków budowy zaufania w stosunkach między Unią Europejską a krajami ościennymi,
- K. mając na uwadze, że podstawa solidarności w obszarze polityki energetycznej może stać się precedensem dla przyszłej solidarności w innych dziedzinach i umocnić w ten sposób rolę odgrywaną przez UE w stosunkach zewnętrznych,
- L. mając na uwadze, że w ramach wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki należy stworzyć wiarygodną ocenę ryzyka dla bezpieczeństwa energetycznego oraz że w związku z tym nowo utworzona sieć NESCO powinna odgrywać decydującą rolę, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnych możliwości monitorowania dla systemu wczesnego ostrzegania,
- M. mając na uwadze, że powinno się podwoić wspólne wysiłki w dziedzinie badań nad zasobami energii ze źródeł odnawialnych, ich wykorzystaniem oraz wydajnością energetyczną, zarówno w obrębie UE, jak i we współpracy z partnerami zewnętrznymi i krajami trzecimi,
1. wzywa do rozwoju wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, która w dużym stopniu gwarantowałaby bezpieczeństwo energetyczne całej UE, dążąc jednocześnie do trwałości na szczeblu międzynarodowym, co będzie stanowić dla obywateli UE znaczną wartość dodaną do wysiłków podejmowanych na szczeblu krajowym;
 2. uważa, że polityka energetyczna musi stanowić zintegrowany i znaczący element wspólnej polityki zagranicznej oraz że polityka energetyczna winna być uwzględniana we wszystkich kontekstach polityki zagranicznej;
 3. podkreśla, że — podczas gdy państwa członkowskie powinny zachować suwerenne prawo dokonywania strategicznych wyborów dotyczących koszyka energetycznego, eksploatacji swych zasobów energetycznych i podejmowania decyzji co do struktury dostaw — istnieje potrzeba opracowania konkretnych postanowień, które powinny zostać włączone do traktatów, a prowadzących do powstania wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, obejmującej bezpieczeństwo dostaw, tranzyt i inwestycje związane z bezpieczeństwem energetycznym oraz promowanie wydajności energetycznej i oszczędzania energii, a także czystych i odnawialnych źródeł energii, szczególnie w stosunkach z krajami, w których zużycie energii szybko wzrasta;
 4. domaga się odpowiedniej podstawy traktatowej dla polityki energetycznej i bezpieczeństwa energetycznego;
 5. wyraża przekonanie, że kompleksowa europejska polityka zagraniczna w dziedzinie energetyki musi przyczynić się do szerzenia i wdrażania wartości i interesów Unii Europejskiej oraz najważniejszych celów polityki zagranicznej, a mianowicie zapewnienia pokoju i prymatu praw człowieka, demokracji i państwa prawa; uznaje fakt, że uzależnienie UE od importowanej energii może wywierać znaczący wpływ na niezależność jej procesu decyzyjnego w innych obszarach polityki;
 6. uważa za niezwykle istotne, aby UE nadal prowadziła ogólnoswiatową walkę ze zmianami klimatu, które mogą prowadzić między innymi do ryzyka istotnego przemieszczania się ludności oraz do zagrożeń w zakresie polityki bezpieczeństwa, i dążyła do osiągnięcia celów wyznaczonych w protokole z Kioto do Konwencji Ramowej ONZ w sprawie zmian klimatycznych; w tym kontekście w pełni popiera trwające

Środa, 26 września 2007 r.

wysiłki zmierzające do wypracowania wielostronnych ram, służących ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych na okres po roku 2012; uważa za konieczne włączenie we wszystkie stosunki zewnętrzne państw UE na rzecz rozwoju odnawialnych czystych źródeł energii i energooszczędnych technologii, łącznie z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla;

7. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie sieci NESCO; wzywa państwa członkowskie i Komisję do skonsolidowania działalności sieci w celu pełnego rozwoju jej zdolności operacyjnych i wykorzystywania jej jako systemu wczesnego ostrzegania, a także systemu wymiany informacji w dziedzinie energetyki;

8. popiera podejście polegające na stopniowym dążeniu do wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki;

9. wzywa Radę i Komisję do sporządzenia — do końca 2007 r. — dokładnej mapy drogowej, prowadzącej do stworzenia takiej polityki, ze wskazaniem krótko-, średnio- i długoterminowych zamierzeń, celów i działań, wraz z konkretnymi ramami ich wdrożenia;

10. wzywa Komisję do przedstawiania rocznego sprawozdania z przebiegu wdrażania wymienionych celów, umożliwiając tym samym Parlamentowi Europejskiemu głębokie zaangażowanie w monitorowanie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki;

11. wzywa Komisję do przygotowywania rocznych sprawozdań w sprawie przestrzegania przez przedsiębiorstwa z krajów trzecich — szczególnie głównych dostawców wraz ze wszystkimi zależnymi od nich podmiotami — zasad rządzących rynkiem wewnętrznym w sektorze energetycznym, zwłaszcza dotyczących przejrzystości i zgodności z unijnym prawem konkurencji; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8–9 marca 2007 r. zwrócono się do Komisji o dokonanie oceny wpływu na rynek wewnętrzny zintegrowanych pionowo przedsiębiorstw energetycznych z krajów trzecich oraz sposobu realizacji zasady wzajemności;

12. popiera dążenie Komisji do podjęcia odpowiednich środków zapobiegających niekontrolowanym inwestycjom państwowych przedsiębiorstw zagranicznych w sektorze energetycznym UE, w szczególności w odniesieniu do sieci przesyłowych gazu i elektryczności;

13. wzywa Prezydencję, Komisję i Sekretarza Generalnego Rady / Wysokiego Przedstawiciela Rady do ściślejszej koordynacji w celu reprezentowania wspólnego stanowiska w sprawach wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki oraz w celu podejmowania wspólnych działań w tej dziedzinie; za konieczne uznaje wzmocnienie roli Komisji i Parlamentu w ustalaniu wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki w perspektywie najbliższego przeglądu traktatów; proponuje, aby po wejściu w życie nowego traktatu reformującego powołano za zgodą Rady i Komisji urzędnika wysokiego szczebla ds. polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki posiadającego podwójny mandat, tj. działającego z upoważnienia Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, którego rola zostanie w przyszłości wzmocniona, oraz wiceprzewodniczącego Komisji, co zapewni mu powiązanie zarówno z Radą, jak i Komisją, i który będzie odpowiedzialny za koordynację wszystkich obszarów polityki wchodzących w skład wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, zwiększając jednocześnie zdolność UE do ochrony swoich interesów w zakresie bezpieczeństwa energetycznego w negocjacjach z partnerami zewnętrznymi;

14. jest przekonany, że Traktat Karty Energetycznej powinien stanowić kamień węgielny wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki, jako że stanowi on najważniejszy instrument społeczności międzynarodowej promowania współpracy w sektorze energetyki, dając podstawy sprawiedliwego i równego traktowania, zapewniając bezpieczeństwo inwestycji i gwarantując prawo do odszkodowania w razie wywłaszczenia lub nacjonalizacji; wzywa Komisję i Radę do zdecydowanego zażądania stosowania postanowień Traktatu Karty Energetycznej oraz do umieszczenia istoty jego protokołu tranzytowego we wszystkich traktatach i porozumieniach zawieranych z partnerami energetycznymi;

Środa, 26 września 2007 r.

15. zachęca państwa członkowskie i Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz promowania w sąsiedztwie UE, we współpracy z krajami trzecimi, rozszerzenia zasad i norm rynku wewnętrznego; domaga się, aby Komisja rozważyła rozszerzenie na inne kraje trzecie wspólnoty energetycznej obejmującej UE i kraje Europy Południowo-Wschodniej oraz utworzenie wzorowanych na niej nowych regionalnych rynków energii, takich jak eurośródziemnomorska wspólnota energetyczna, w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw;

Zasady i zalecenia leżące u podstaw działań w ramach wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki

A. Zróżnicowanie

16. jest zdania, że — biorąc pod uwagę rosnące uzależnienie UE od ograniczonej liczby źródeł energii, jej dostaw i szlaków przesyłowych — należy wspierać priorytetowe inicjatywy na rzecz dywersyfikacji energetycznej zarówno w sensie geograficznym, jak i poprzez rozwój trwałych rozwiązań alternatywnych; uważa, że szczególny priorytet należy nadać bezpiecznym dla środowiska naturalnego i odnawialnym źródłom energii; jest zdania, że bezpieczeństwo dostaw po przystępnych i przewidywalnych cenach musi być głównym celem UE;

17. wspiera priorytetowe traktowanie wszystkich realizowanych w sąsiedztwie projektów dotyczących zróżnicowania energetycznego — zwłaszcza mających na celu stworzenie nowych korytarzy transportowych, które zróżnicują zarówno dostawców, jak i szlaki, takich jak korytarz energetyczny prowadzący przez Morze Kaspijskie i Morze Czarne — a w szczególności budowy rurociągu Nabucco, infrastruktury ciekłego gazu ziemnego (LNG), wzajemnych połączeń sieci elektrycznych, realizacji pierścienia eurośródziemnomorskiej infrastruktury elektryczno-gazowej, oraz realizacji nowych projektów o znaczeniu europejskim w zakresie infrastruktury naftowej, takich jak projekty Odessa–Gdańsk i Konstanca–Triest, które powinny być umieszczone na liście projektów priorytetowych o znaczeniu europejskim;

18. z zadowoleniem przyjmuje powołanie koordynatorów UE ds. projektów priorytetowych o znaczeniu europejskim, zgodnie z konkluzjami Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2007 r., w szczególności w odniesieniu do projektu Nabucco i połączenia elektroenergetycznego między Niemcami, Polską i Litwą;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do prowadzenia aktywnej polityki na najwyższym szczeblu politycznym na rzecz umożliwienia Wspólnocie zróżnicowania źródeł dostaw gazu ziemnego; oczekuje, że wszelka współpraca pomiędzy krajami eksportującymi gaz będzie respektować zasady otwartego, przejrzystego i konkurencyjnego rynku; jest zdania, że inicjatywa stworzenia gazowej wersji OPEC odniesie przeciwny skutek;

20. odnotowuje, że należy przejść od deklaracji do czynów, ogłaszając przetargi na konkretne projekty priorytetowe i wzywa do tego, aby powołany urzędnik wysokiego szczebla ds. polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki był odpowiedzialny także za koordynację udziału w rozwoju zewnętrznej infrastruktury energetycznej (projekty Nabucco i Odessa–Gdańsk); wzywa równocześnie Komisję, Prezydencję i Sekretarza Generalnego Rady / Wysokiego Przedstawiciela Rady do zwiększenia zaangażowania w rozwój zewnętrznej infrastruktury energetycznej we współpracy z koordynatorami europejskimi;

21. uważa, że realizacja projektów z zakresu zróżnicowania energetycznego powinna być jednym z priorytetów wzmocnionej europejskiej polityki sąsiedztwa i wzywa do większego wsparcia na rzecz poprawy klimatu inwestycyjnego i ram regulacyjnych — w oparciu o zasady Traktatu Karty Energetycznej — w sektorach energetycznych krajów będących producentami energii i krajów jej tranzytu;

Środa, 26 września 2007 r.

22. wzywa do uznania zróżnicowania sytuacji, w której znajdują się różne państwa członkowskie pod względem koszyka energii, uzależnienia od przywozu energii oraz infrastruktury i wspiera wszelkie wysiłki na rzecz zlikwidowania obecnego uzależnienia państw członkowskich od dominujących dostawców, ograniczeń ze strony infrastruktury, wysokoemisyjnych źródeł energii oraz od importu energii z krajów systematycznie naruszających literę i ducha karty ONZ;

23. popiera wszelkie wysiłki na rzecz ustanowienia nowych źródeł finansowania wszystkich ważnych przedsięwzięć łącznie ze specjalnymi pożyczkami z Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz przeznaczenia na ten właśnie cel w budżecie UE specjalnych linii budżetowych, pod warunkiem że nie będą one stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa żadnego państwa członkowskiego;

24. wzywa do ściślejszej współpracy z EBI i Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) w celu wykorzystania instrumentów finansowych na wsparcie projektów priorytetowych;

25. uważa potencjalne uzależnienie od importu biopaliw za równie niepokojące, jak uzależnienie od zewnętrznych dostaw ropy naftowej czy gazu; wzywa Komisję do opracowania — razem z partnerami UE — ogólnościowego systemu certyfikacji, zapewniającego zrównoważenie produkcji i wykorzystania biopaliw, które nie stanowią zagrożenia dla różnorodności biologicznej, wraz ze standardami etapów uprawy i przetwórstwa oraz pod kątem bilansu pełnego cyklu życiowego gazów cieplarnianych;

26. w kontekście zachęt do stosowania biopaliw lub biomasy w UE uznaje za konieczne, by UE zagwarantowała, iż nie zagraża to światowemu bezpieczeństwu żywnościowemu, nie prowadzi do wzrostu presji na naturalne lasy i rozprzestrzenienia się monokultur lub egzotycznych gatunków roślin ani do nasilenia się zmian klimatycznych wskutek wycinania lasów tropikalnych;

B. Jedność w obronie interesów UE

27. uważa, że nieuniknione jest opracowanie przez Wspólnotę długofalowej strategii i ram na rzecz stworzenia wspólnej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki w celu przyjęcia zdecydowanego stanowiska w dialogu z krajami będącymi głównymi dostawcami oraz zwiększenia możliwości reprezentowania wspólnego stanowiska podczas dyskusji prowadzonych na szczelbu UE, państw członkowskich i przedstawicieli przemysłu, co stworzy płaszczyznę dla solidarności w innych obszarach polityki i dla umocnienia zewnętrznej roli Unii;

28. w krótszej perspektywie wzywa państwa członkowskie do wzajemnego informowania się oraz powiadamiania Komisji, a ponadto do wzajemnych konsultacji i do zasięgania opinii Komisji na temat strategicznych decyzji dotyczących ważnych porozumień dwustronnych z krajami trzecimi w sprawie projektów energetycznych, które mogłyby wpływać na interesy innych państw członkowskich i UE jako całości, jak powinno to mieć miejsce w przypadku wszelkich kwestii dotyczących polityki zagranicznej o wspólnym znaczeniu; w przypadku, gdy zawarte porozumienia dwustronne są niezgodne z interesami innych państw członkowskich oraz UE jako całości, wzywa państwa członkowskie, a także w stosownych przypadkach Komisję, do wspólnego działania zmierzającego do osiągnięcia porozumienia mającego na celu usunięcie wszelkich negatywnych skutków, zwłaszcza w odniesieniu do wpływu na środowisko naturalne, zgodnie z zasadą solidarności;

29. wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do przeprowadzania pełnej oceny skutków środowiskowych przed podjęciem decyzji dotyczących poważnych inwestycji w dziedzinie infrastruktury; w szczególności wzywa je do wzięcia pod uwagę zagrożenia dla ekosystemów i życia ludzkiego, jakie niesie ze sobą planowany Gazociąg Północnoeuropejski firmy Nord Stream z uwagi na obecność wzdłuż trasy planowanego rurociągu na dnie Morza Bałtyckiego cmentarzysk amunicji i broni; podkreśla, że w przypadku poważnej katastrofy ekologicznej strony zaangażowane w ten projekt powinny wziąć na siebie odpowiedzialność finansową;

Środa, 26 września 2007 r.

30. w perspektywie średniookresowej wzywa do nadania Komisji kompetencji instytucjonalnych do negocjacji z krajami trzecimi w sprawie unijnych umów ramowych o dostawy energii;

C. Solidarność w sytuacjach kryzysowych

31. uznając solidarność i bezpieczeństwo energetyczne za warunki sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, wraz z równym dostępem wszystkich podmiotów gospodarczych do energii, wzywa Radę i państwa członkowskie do stworzenia mechanizmu solidarnościowego, zgodnie z duchem solidarności między państwami członkowskimi, o którym mowa w nowym traktacie reformującym, uzgodnionym przez Radę Europejską w czerwcu 2007 r., który to mechanizm umożliwiłby UE skuteczne, szybkie i spójne działania w sytuacjach kryzysowych spowodowanych przerwami w dostawach, uszkodzeniem krytycznej infrastruktury albo jakimikolwiek innymi zdarzeniami;

32. wzywa Komisję do wsparcia włączenia tzw. „klauzuli bezpieczeństwa energetycznego” do umów handlowych i stowarzyszeniowych oraz umów o partnerstwie i współpracy zawieranych z krajami będącymi producentami energii i krajami jej tranzytu, które to klauzule stanowiłyby kodeks postępowania, wyraźnie wskazując środki, jakie należy przyjąć w razie przerw w dostawach lub w razie jakichkolwiek jednostronnych zmian warunków umowy lub warunków dostaw spowodowanych przez jednego z partnerów;

33. proponuje utworzenie skutecznego mechanizmu reagowania, obejmującego sieć korespondentów bezpieczeństwa energetycznego, na wypadek przerw w dostawach wraz ze środkami na rzecz skutecznego wykorzystania systemów ostrzegania i stworzenia w całej UE infrastruktury na wypadek kryzysu energetycznego, zwłaszcza w przypadku gazu i energii elektrycznej, którą można by wykorzystać do udzielenia wsparcia potrzebującym państwom członkowskim, z uwzględnieniem charakterystyki geologiczno-geograficznej tych państw, szczególnie w odniesieniu do zdolności składowania i bliskości do źródeł dostaw energii;

D. Ścisła współpraca z krajami będącymi głównymi producentami i konsumentami energii oraz krajami jej tranzytu

34. wzywa UE i państwa członkowskie do dalszego czynnego angażowania się w bliski dialog w obrębie UE oraz ze wszystkimi krajami będącymi głównymi producentami i konsumentami energii oraz krajami jej tranzytu, a w szczególności do wzmocnienia stosunków w sektorze energetycznym z Algierią, Egiptem i pozostałymi krajami będącymi producentami energii w regionie Maszreku i Maghrebu; zachęca te kraje do dotrzymania ich międzynarodowych zobowiązań i przestrzegania prawa międzynarodowego;

35. popiera wszelkie działania na rzecz promowania przejrzystości, praworządności i lepszego zarządzania w sektorze energetycznym poprzez zawieranie z krajami trzecimi umów o partnerstwie w zakresie energetyki w celu stworzenia wzajemnie korzystnych, otwartych, przejrzystych, niedyskryminujących i stabilnych warunków prawnych w zakresie dostępu do instalacji oraz dla inwestycji i handlu w dziedzinie energetyki, opartych na zasadzie wzajemności oraz uczciwej i przejrzystej konkurencji, przeciwdziałając nieprawidłowemu wykorzystywaniu dochodu z handlu energią i przekazywaniu go na finansowanie terroryzmu;

36. podkreśla potrzebę dążenia do zawierania — z krajami spoza UE będącymi głównymi konsumentami energii oraz krajami tranzytowymi — umów o partnerstwie badawczo rozwojowym w celu rozwiązania problemu globalnego ocieplenia i opracowania alternatywnych i odnawialnych źródeł energii; podkreśla, że ścisła współpraca w zakresie energii z takimi krajami trzecimi, w tym z USA, powinna mieć miejsce ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju technologii na rzecz wydajności energetycznej i promowania skojarzonego ciepła i energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz zrównoważonej produkcji biomasy i takiegoż jej wykorzystania;

37. wzywa UE do nawiązania z krajami rozwijającymi się dialogu na temat kwestii związanych z energetyką w celu większej decentralizacji energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, dostępności energii oraz jej trwałości, a także leżącej we wspólnym interesie infrastruktury energetycznej;

38. podkreśla w szczególności znaczenie nawiązania lepszego dialogu na temat energii z USA oraz z innymi kluczowymi partnerami energetycznymi dzielącymi wartości UE; wzywa instytucje wspólnotowe do podjęcia pracy na rzecz zawarcia z USA umowy o partnerstwie ws. bezpieczeństwa energetycznego;

Środa, 26 września 2007 r.

39. domaga się, aby do wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energii włączono w aktywny sposób także państwa europejskie, niebędące państwami członkowskimi UE — np. Norwegię, trzeciego co do wielkości eksportera ropy naftowej na świecie;
40. wzywa do spójnej polityki energetycznej we wszystkich obszarach europejskiej polityki zagranicznej, takich jak wymiar północny, synergia czarnomorska oraz partnerstwo euro-śródziemnomorskie;
41. popiera inicjatywy Komisji na rzecz prowadzenia z krajami w regionach Południowego Kaukazu, Morza Kaspijskiego i Azji Środkowej, jak również w regionie śródziemnomorskim i na Bliskim Wschodzie ściślejszego dialogu dotyczącego energetyki; z zadowoleniem przyjmuje przeorientowanie UE na podejście promujące „krytyczny i konstruktywny dialog” z krajami w regionie, równoważące zainteresowanie UE zróżnicowaniem unijnych zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego z celem, jakim jest przeprowadzenie reform w tych krajach;
42. wzywa do rozwijania dotychczasowych mechanizmów oraz tworzenia nowych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa oraz synergii czarnomorskiej, co doprowadzi do zacieśnienia współpracy z krajami tranzytowymi — Ukrainą, Białorusią, Mołdawią, krajami Południowego Kaukazu, Maszreku i Maghrebu — zwiększając tym samym przejrzystość działania rynku i stabilizując dostawy i tranzyt;
43. podkreśla znaczenie Turcji jako centrum tranzytowego dla zróżnicowania dostaw gazu ziemnego do UE; oczekuje od Turcji pełnej współpracy z UE w zakresie ułatwiania tranzytu;
44. zachęca Turcję do pełnego członkostwa w Europejskiej Wspólnocie Energii, która obecnie rozciąga się na kraje Europy Południowo-Wschodniej, zapewniając uporządkowane ramy regulacyjne dla pogłębiającej się współpracy regionalnej w zakresie energetyki i zwiększając tym samym bezpieczeństwo energetyczne i inwestycje; wspiera starania Ukrainy, Norwegii i Mołdawii o członkostwo w Europejskiej Wspólnocie Energii;
45. wzywa Komisję — w uzupełnieniu do NESCO — do opracowania narzędzi i mechanizmów umożliwiających lepszą współpracę z sąsiadami w zakresie analizy i monitorowania sytuacji w obszarach tranzytowych, zwiększając tym samym zdolność UE do zapobiegania sytuacjom kryzysowym oraz skuteczniejszej i szybszej reakcji na wypadek wystąpienia kryzysu;
46. podkreśla znaczenie energetycznego partnerstwa UE z Rosją, wskazując jednocześnie, że w zakresie eksportu energii Rosja nadal pozostaje prawie w całości uzależniona od rynku UE i poszczególnych krajów europejskich będących dużymi odbiorcami energii; wzywa UE do podkreślenia w ramach dialogu energetycznego między UE a Rosją kwestii wzajemnych zależności; zwraca uwagę na fakt, że partnerstwo energetyczne między UE a Rosją może się opierać wyłącznie na zasadzie niedyskryminacji i sprawiedliwego traktowania oraz na równych warunkach w zakresie dostępu do rynku;
47. podkreśla, że Rosja związana jest już postanowieniami Traktatu Karty Energetycznej zgodnie z jego art. 45⁽¹⁾; jest przekonany, że oprócz konieczności ratyfikowania przez Rosję Traktatu Karty Energetycznej UE powinna wynegocjować formalny dokument ramowy w sprawie stosunków energetycznych z Rosją w kontekście przyszłej umowy o partnerstwie i współpracy; uznaje za zbędne samo przenoszenie przepisów Traktatu Karty Energetycznej do przyszłej umowy o partnerstwie i współpracy, uznając równocześnie wartość dodaną przepisów wyjaśniających lub uzupełniających zobowiązania zawarte w Traktacie Karty Energetycznej, zwłaszcza tych, które zawiera jego protokół tranzytowy;
48. podkreśla, że ratyfikacja Traktatu Karty Energetycznej stanowiłaby widomy i wymierny znak podjęcia przez Rosję zobowiązania w zakresie niezawodnych dostaw energii oraz współpracy energetycznej w oparciu o wspólne zasady i wartości;

(¹) Na mocy art. 45 ust. 1 Traktatu Karty Energetycznej państwa, które go podpisały, ale nie ratyfikowały, są tymczasowo związane kartą od momentu jej podpisania do ratyfikacji, chyba że odstąpiły od stosowania zgodnie z art. 45.

Środa, 26 września 2007 r.

49. wzywa Radę i Komisję, żeby wykorzystywały swą pozycję do przekonania Rosji, aby w sposób wiążący opowiedziała się za otwartymi, sprawiedliwymi i przejrzystymi rynkami produkcji i dostaw energii; uważa, że ratyfikacja Traktatu Karty Energetycznej i jego protokołu tranzytowego przez Rosję pozytywnie wpłynęłyby na poparcie Unii Europejskiej dla przystąpienia Rosji do WTO;

50. wyraża zaniepokojenie ogólną niewydajnością rosyjskiego systemu energetycznego, zarówno w sensie poszukiwań i transportu, jak i wykorzystania w przemyśle i gospodarstwach domowych, co może poważnie odbić się na zobowiązaniach Rosji w zakresie dostaw; wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii w ramach prowadzonej technicznej współpracy z Rosją;

51. podkreśla, że do nowego porozumienia między UE a Rosją należy włączyć zasadę rozwoju technologii, które są przyjazne dla środowiska i wydajne pod względem energetycznym; podkreśla znaczenie wzmocnienia współpracy między UE a Rosją w kwestiach związanych ze środowiskiem naturalnym w ramach wymiaru północnego, szczególnie w odniesieniu do regionu Arktyki;

52. wzywa Komisję do zażądania — w ramach dialogu prowadzonego z głównymi dostawcami węgłowodorów do UE — równego traktowania przedsiębiorstw europejskich wyłącznie na podstawie kryteriów ekonomicznych i bez ingerencji czynników politycznych w proces ustalania cen nabycia;

53. wzywa Komisję do sporządzenia sprawozdania w sprawie klauzul dotyczących miejsca przeznaczenia dotyczących dostaw gazu, które de facto uniemożliwiają powtórny eksport gazu na terenie rynku wewnętrznego i wzywa Komisję do wyegzekwowania zniesienia wszelkich takich klauzul zawartych we wszystkich umowach dotyczących gazu ziemnego na rynku UE w stopniu, w jakim zabrania ich prawo WE;

54. wzywa do nasilenia dialogu z Chinami, Indiami, Brazylią i innymi krajami wschodzącymi i rozwijającymi się na rzecz stworzenia stabilnego i przewidywalnego ogólnosiwiatowego rynku energii, opartego na sprawiedliwych i przejrzystych zasadach, a ponadto ukierunkowanego na wspólne dążenie do rozwiązywania problemu globalnego ocieplenia i utrzymania trwałego rozwoju;

55. wzywa do zacieśnienia stosunków w dziedzinie energii z Bliskim Wschodem i Afryką Północną; podkreśla znaczenie przyszłego partnerstwa energetycznego między UE a Afryką, które ma zostać zainicjowane na szczycie UE–Afryka w dniach 7–8 grudnia 2007 r. w Lizbonie, jako jednej z głównych inicjatyw w ramach wspólnej strategii UE–Afryka; uważa, że partnerstwo energetyczne powinno przyczynić się do wzmocnienia dialogu między Afryką a UE na temat dostępu do energii i bezpieczeństwa energii, zwiększenia inwestycji w infrastrukturę energetyczną, odnawialne źródła energii i wydajność energetyczną, na temat szerszego wykorzystania dochodów z ropy i gazu dla potrzeb rozwojowych, promowania przejrzystości i uwzględnienia zmian klimatycznych w ramach współpracy energetycznej i rozwojowej;

56. wzywa Komisję do wspierania uczciwej konkurencji na szczeblu międzynarodowym poprzez działania w ramach WTO na rzecz szczegółowych zasad odnoszących się do przejrzystości rynku energetycznego, a zwłaszcza do środków zakłócających handel;

57. zaleca przeprowadzenie przez Komisję w ramach WTO oceny możliwości wynegocjowania wielostronnych porozumień w sprawie konkretnych rynków energetycznych, jak rynek biopaliw, oraz jak najszybsze poinformowanie Parlamentu o wynikach tej oceny;

58. wzywa Komisję i Radę do czynnego i zdecydowanego przeciwdziałania wszelkim tendencjom oligopolistycznym, takim jak groźba utworzenia kartelu gazowego;

59. zachęca państwa członkowskie będące członkami grupy G8 oraz Komisję do wykorzystania niniejszego forum do wspierania energetycznych interesów UE, także w układzie G8+5, gromadzącego kluczowych producentów i konsumentów;

Środa, 26 września 2007 r.

60. podkreśla rolę, jaką odgrywa propozycja UE dotycząca planu działania z Gleneagles we wspieraniu rozwoju czystych technologii poprzez powołanie nowego światowego forum na rzecz systematycznej współpracy i wymiany najlepszych praktyk między państwami, regionami, megamiastami oraz innymi jednostkami publicznymi, które charakteryzują się znacznym zużyciem energii;
61. popiera wszelkie środki na rzecz wzmocnienia wielostronnych inicjatyw technicznych, takich jak Międzynarodowe Partnerstwo na rzecz Ograniczenia Spalania Gazu w Pochodni, Inicjatywa Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI), Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), zasady „Equator Principles” określone przez Międzynarodową Korporację Finansową (IFC) oraz program „Inogate”;
62. podkreśla, że wspólna europejska polityka zagraniczna w zakresie energetyki jest sama w sobie niewystarczająca i że należy opracować wspólną europejską politykę energetyczną, obejmującą wspólną europejską politykę w zakresie badań i technologii dotyczących energii;
63. wzywa Radę do nakreślenia strategii na rzecz ochrony przed zagrożeniami terrorystycznymi krytycznej infrastruktury energetycznej na terenie UE i w jej bezpośrednim sąsiedztwie;
64. wzywa zatem Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie reformy regulacyjnej, opierających się na najlepszych praktykach określonych w każdym państwie członkowskim, a zwłaszcza pełnego uwolnienia własności produkcji energii, przesyłu i dystrybucji energii, ściślejszego niezależnego krajowego nadzoru regulacyjnego i lepszej koordynacji działalności organów regulacyjnych na szczeblu UE, a także wyraźnych ram poprawy inwestycji w infrastrukturę przesyłu energii;
65. podkreśla, że powstanie interoperacyjnych europejskich sieci energetycznych poprzez utworzenie dobrze skoordynowanej ogólnoeuropejskiej sieci energetycznej przyczyni się do poprawy konkurencyjności na rynku energii elektrycznej i gazu, wzmocni bezpieczeństwo dostaw i będzie z korzyścią dla ochrony środowiska, a także ugruntuje pozycję UE w stosunku do krajów będących dostawcami i krajów tranzytowych;
66. podkreśla, że zanieczyszczenia pochodzące z eksploatacji zasobów energetycznych, zwłaszcza ropy naftowej, mogą nie tylko powodować wielkie i nieodwracalne szkody w środowisku naturalnym, ale stanowić poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa na skalę regionalną i globalną, tak jak w przypadku Bliskiego Wschodu; wzywa do przyjęcia nowych środków ochronnych oraz inwestycji w większe bezpieczeństwo i wydajność przy eksploatacji zasobów energetycznych;
67. wzywa do publicznej debaty w celu podniesienia świadomości obywateli UE przy pomocy publicznej kampanii informacyjnej w zakresie wspólnej europejskiej polityki zagranicznej w dziedzinie energetyki oraz w celu podkreślenia pozytywnych aspektów takiej polityki;
68. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0414

Legalna migracja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2007 r. w sprawie planu polityki w dziedzinie legalnej migracji (2006/2251(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie planu polityki w dziedzinie legalnej migracji (COM(2005)0669) (zwanego dalej „Planem polityki”),
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie priorytetów politycznych w walce z nielegalną imigracją obywateli państw trzecich (COM(2006)0402),